

ROSA

Zpravodaj farnosti Nezamyslice, Tištín a Dobromilice



Pozdrav od duchovního správce

Drazí přátelé,

... Všechny vás opět srdečně zdravím v době předvánoční. Vánoce máme rádi - je v nich, anebo může být, jisté KOUZLO. Hlavním kouzelníkem se může stát každý z nás ;) Asi tušíte, že jestli chceme docílit takového účinku, tak se asi nezaměříme na pobýhání po obchodech, ani přehnané uklízení, ...ale úsměv na tváři, laskavé slovo, chvíle zastavení se a pokoje nám pomohou kouzlit nejvíce.

Všem nám ze srdce vyprošuji, aby účinky pravé přítomnosti Boha mohli vykouzlit skrze nás opravdovou radost - tj. KOUZLO VÁNOC!

Takže letos se s Boží pomocí podařilo:

- vyměnit 10ks vnějších oken v přízemí
- opravit 5ks vnitřních oken (farní místnost a kancelář) + zednické práce
- nově postavit rozbořenou zeď za garáží, dodělat garáž a chodník k faře + odvod vody podél garáže
- vyměnit dveře do dvora (aby to nebylo v chodbě jak v hrobce, ...ale i z praktických a bezpečnostních důvodů)
- vyrobit novou skříň do kapličky v Dřevnovicích - slouží jako sakristie
- opravit kapličku Panny Marie Pomož - hlavně okapy a svody
- prohlédnout a opravit střechu fary a také celou střechu hospodářské budovy a zídku

Co se podařilo v Tištině a Koválovicích:

- v Koválovicích téměř celé nové ozvučení a nové koberce
- v Tištině sanace a odvod vody kolem celého kostela z vnější strany - komínovým efektem,
- také dlouhodobě pracujeme na znovuvyrobení ukradených bronzových desek v podloubí kostela

Co se podařilo v Dobromilicích:

- částečná oprava ozvučení
- nové koberce
- výměna pohonů a ovládání zvonů
- výroba nových skříní do sakristie + věšák
- momentálně se pracuje na plynové přípojce a ústřední vytápění fary

...hlavně se usilujeme opravovat - zkrášlovat - svá srdce milostí Boží ;)

*S pozdravem a přáním všeho dobrého
+P.Marek F. Glac*

Adventní a vánoční zamyšlení

Ani jsme se nenadáli a už je tu prosinec a tajemný advent! Kde zůstaly horké letní dny s dlouhými večery, kde jsou naše krásné poutě např. na Velehrad, k naší kapličky Panny Marie na hranici Těšic a Nezamyslic, na sv. Hostýn nebo na zásvětnou sv. mši do Křtin? Slavnost Ježíše Krista Krále dovršila církevní mezidobí. Tato významná událost je např. v Argentině a Brazílii slavena velikými průvody s nápisy "Viva El Christo Rey!" - "Ať žije Kristus Král!" Moje maminka, když žila u svých příbuzných v těchto latinsko-amer. státech se státním argent. občanstvím se jich také účastnila i se svým bratrancem P. Guillermem a sestřenicí, řádovou sestrou Norbertou, premonstrátkou v Buenos Aires.

Nastává advent, krásná doba očekávání narození Ježíška. První adventní neděli nám důstojný pán P. Marek F. Glac posvětil symboly adventu, zelené adventní věnce se 4 svícemi, znázorňujícími čtyři adventní neděle. Roráty časně ráno v přítomnosti kostela začínají opravdu kouzelně s rozžatými svíčkami v rukou věřících! Samozřejmě jsou vždy postupně zapalovány svíce na adventním věnci u oltáře, letos mají kající fialovou barvu. V prosinci můžeme slavit tolik pěkných svátků - sv. Barboru, sv. Mikuláše atd., každý den nám kalendář jeden dopřává. A nesmíme zapomenout na významný svátek Neposkvrněného početí Panny Marie, dne 8. prosince, což letos vychází na 2. adventní neděli. Všechny krásné symboly vánoc, jako stromečky, betlémy, barevná osvětlení a dárky, by však neměly význam, kdyby nebylo Nejvyššího Pána, Pána Boha, jenž poslal na svět svého jednorozeného Syna, Ježíše Krista, aby se nám v tu čarovnou noc o půlnoci na Štědrý den narodil. A co my dáme vlastně Ježíškovi? Nic nemáme, vždyť pánem nebe, země a vesmíru je zase jen On sám a všechno je od Něho!

Ale můžeme Pánu Bohu nabídnout upřímně čistá srdce s dobrými skutky, účastí na mši svaté a přijímáním svátostí. Paní Košárková vtipným didaktickým způsobem, myslím tím náboženské úkoly pro děti i dospělé, nám k plnění těchto skutků napomáhá. A jistě všichni věřící, kteří svými skutky a také modlitbami připravují pro všechny radostné a požehnané svátky vánoční.

Všem čtenářům, zpěvákům a důstojnému pánu P. Markovi přeji šťastné a požehnané Vánoce a hodně Boží milosti v novém roce 2020!

Zdraví Vás Vaše J.R



Hodová mše v Poličkách

V neděli 1. září se jako každým rokem konala v poličské kapličky hodová mše svatá. Kaplička vybudovaná roku 1890 je zasvěcená Andělům strážným. Před kapličkou stojí dřevěný kříž z roku 1872, který také patří k významným památkám v obci. Mši sloužil P. Marek Glac. Den byl jako malovaný, účast hojná, přijeli farníci i z okolních obcí. Celou mši krásně hudebně doprovodila schola z Dobromilic. Školáci si přenesli posvětit aktovky a batohy, aby se jim v příštím školním roce dařilo a nosili jednu jedničku za druhou. Velký dík patří panu Jiřímu Táborského a paní Jitce Májové, kteří se postarali o přípravu celé slavnosti. Na závěr jsme si pochutnali na výborném cukroví od Táborských.

Miroslava Přibyllová



Konec nebo začátek

Nedávno jsme s mládeží děkanátu ukončili společně církevní rok a hned nato přivítali rok nový. Církevní silvestr byl pro mne prvním výročím od jmenování zástupcem mládeže v našem děkanátu.

Od října jsou novými asistenty, kteří se podílí na vedení MDP, Lad'a Novotný z naší farnosti a Bea Hynková z farnosti Brodek u Prostějova. Šlo tedy o moment bilancování, kdy bylo dobré se podívat zpátky na uplynulých dvanáct měsíců, najít co se podařilo a čemu se příliš dobře nevedlo. Nedostatky se musí napravit a v novém roce je třeba stanovit nové cíle.

První prosincový pátek jsme se sešli na spolču Crossna, zabývali jsme se tématem Ježíš jako přítel. Což je téma aktuální pro nový rok a začátek adventu. „V přátelství s Kristem,“ jak jeden mládežník poznamenal, „můžeme být sami sebou, máme v Kristu jistotu lásky, odpuštění a věčnosti.“

Podobně jako bilancujeme svůj život na konci jednoho roku a začátku nového, máme možnost v přátelství s Kristem neustále se přiznávat k chybám, dostávat odpuštění a zvedat se, je na nás, jak tuto příležitost využijeme.

S pozdravem

Tomáš Pavelka

Advent nejsou Vánoce.

Občas slyším stížnosti, že se před Štědrým dnem nesmějí v kostelích zpívat koledy a vůbec provozovat vánoční věci. Člověk si pomyslí, že ti faráři jsou nějak divní, když nedovolí udělat vánoční koncert. Jenže ono to má svůj smysl, a to nejen formální (je adventní doba, nikoliv vánoční), ale i skutečný.

Časové pojetí Vánoc, jak se s ním setkáváme v běžném životě, je toto:

Přibližně od listopadu se začíná připomínat, že se Vánoce blíží a je třeba začít pro to něco dělat.

Na přelomu listopadu a prosince, zpravidla na první neděli adventní, se slavnostně odstartují předvánoční trhy a vše kolem pokryjí typické atributy Vánoc (koledy, ozdobené stromečky, hvězdy, santaklausovské čepice, chvojí, vzorně zabalené naleštěné balíčky). Asi v polovině prosince již lidé myslí jen na Vánoce, a to z hlediska dárků (komu co ještě koupit), jídla (kolik jakého cukroví napéct a jak udělat letos kapra) a designu (jaký stromeček).

Na Štědrý den se naděluje. Na Boží Hod a Štěpána se chodí po návštěvách, kouká na pohádky, konzumuje cukroví. 27. prosince je po všem, jde se do práce nebo jede na hory a rozmyšlí se, kde strávit Silvestra. Jak zpívá Jablkoň: „...mihne se tu svatá noc / a padesát dva týdnů zbývá do Vánoc.“ Jinými slovy, Vánoce během prosince postupně vyčerpají svůj obsah i nás lidi, a když doopravdy nastanou, je to spíš úleva, že už to máme za sebou.

Křesťanské časování je ale jiné:

Poslední čtyři neděle před 25. prosincem probíhá adventní doba. Má to být čas ztišení, zamyšlení, vnitřního úklidu. Boží Hod, který se u nás slaví v předstihu už po setmění na Štědrý den, je velkým zlomem, kdy si vnitřně připravený člověk připomíná radost z narození Ježíše a obecně radost z Božího příchodu na tento svět. 25. prosincem Vánoce začínají, nikoliv končí. Trvají až do první neděle po Třech králích. Zatímco pohani už mají utrum a finanční kocovinu, křesťané stále můžou prožívat radost.

A zde je důvod, proč se o adventu po kostelích nezpívají koledy a nehraje Rybovka. Bylo by to podobné, jako kdyby člověk začal ujídat chlebíčky a popíjet víno dlouho předtím, než přijde návštěva. Ne že by se návštěva urazila, ale člověk si to pak už tolik neužije, neboť je nacpaný a připitý.

převzato z facebooku –

Silvestrovské radovánky opět v Brodku

Prudké ochlazení v noci z pátku na sobotu, 29. a 30. listopadu, dalo mladým z prostějovského děkanátu tušit, že advent je za dveřmi. S ním však končí i liturgický rok a celá Církev se připravuje v tiché kontemplaci na příchod svého Spasitele. Aby však bylo dostatečně zdůrazněno, že nejsou ještě Vánoce, jak mnoho nákupních center chybně prozrazuje, Mládež děkanátu Prostějov již tradičně uspořádala oslavu zvanou Církevní silvestr (netřeba zdůrazňovat, že se jedná o aluzi na 31. prosinec).

Nadpřirozený charakter těchto silvestrovských radovánek byl vyjádřen mší svatou, konanou v kostele Povýšení sv. Kříže v Brodku u Prostějova, jíž celá akce začala. Nutno ale zdůraznit, že se nejednalo pouze o formální akt, ale o skutečný vrchol tohoto silvestrovského dne. Proto také byl kladen důraz na hudební doprovod, o který se postarala schola seskupená pro účely děkanátu, čítající bezmála třicet hudebníků a zpěváků, a to pod vedením zkušené dirigentky Elišky Zbořilové. V homilii, jež pronesl celebrant otec Tomáš Strogan, bylo shrnuto, jak by mladý katolík měl přistupovat k adventnímu období. Po skončení mše svaté se u ambonu představili moderátoři celého dalšího programu, Tomáš Pavelka a Vladimír Novotný, a pozvali účastníky do prvního patra nedaleké hasičské zbrojnice.

Sál brodecké hasičárny již byl vkusně vyzdoben v duchu motivu večera, jímž byl Karneval v Benátkách. Většina návštěvníků zvolila večerní společenský oděv, odvážnější, v popředí s otcem děkanem, však zvolili i karnevalové kostýmy a doplňky. Při vstupu byl každý účastník evidován (podle pravidel metodiky GDPR) přičemž obdržel vstupenku, jež později také sloužila dalším aktivitám. Formální program Karnevalu v Benátkách byl zahájen průvodem animátorů MDP. Atmosféru umocnily planoucí svíčky a bílá a černá pera masek na čele každého z animátorů. Jejich promenádu sledovali jak mladí lidé z prostějovského děkanátu, tak zástupci děkanátů konického, vyškovského a dokonce i kroměřížského.

V mezích, tedy než se slova chopili moderátoři, panoval lýtý boj u pultu s občerstvením, kde se mimo jiné podávaly teplé tousty plněné čerstvou vepřovou šunkou, sýrem eidam a chutně doplněné sladkou rajčatovou omáčkou, tedy kečupem. Nálada v tuto chvíli nahrávala následující podívané. Oba moderátoři v přílehlých oblecích s mikrofony předstoupili před publikum a přivítali účastníky svým vystoupením ve stylu současného českého repu. Sklidili zasloužený potlesk a dodali akci punc neformálnosti.

Program, jenž následoval, byl protknutý volnou zábavou na parketu, kdy za mixážním pultem pilně pracoval Dominik Skříčka. Jako první proběhla seznamovací aktivita, jež dala dohromady náhodně trojice účastníků (pomocí vstupenek), kteří se mohli společně vyfotit instaxem ve fotokoutku a než se vytvořená fotografie vyvolala, bylo možné popíjet nealkoholický drink u baru na účet děkanátu. Zmíněný fotokoutek zde ochotně připravil mladý fotograf a animátor MDP Vojtěch Kapounek.

Program následně doplnilo světelné taneční vystoupení konického děkanátu, jmenování nového zástupce za mládež a jeho asistentů. Se svou zdravicí přijeli dokonce zaměstnanci Centra mládeže Arcibiskupství olomouckého. To vše se stihlo ještě před půlnocí.

Nálada stoupala přímou úměrou s časem až do chvíle, kdy se začalo rozlévat (dětské) šampaňské. "Za chvíli bude půlnoc," volal přísně nově pověřený zástupce za mládež Tomáš Pavelka na obsluhující v baru, aby si pospíšili s rozléváním.

Po hromadném odpočítávání posledních sekund zástupce pronesl k připitku pár slov a kněz všem poželal do nového liturgického roku.

Volná zábava pokračovala až do pozdních nočních hodin.

Václav Kubíček

MODLITBA NEJEN VÁNOČNÍ

Začíná nový den.

Ježíš ho chce prožít ve mně.

On se neuzavřel, ale chodil mezi lidmi.

Se mnou je mezi dnešními lidmi.

Setká se s každým, kdo vstoupí do mého domu,

s každým, koho potkám na ulici. Všichni budou těmi, které se vydal hledat.

Každého z nich přišel zachránit.

Bůh mě ponechává ve světě, aby tu mohl být se mnou.

A nic mi nemůže zabránit, abych já byla s Bohem -

- vždyť všechno se může stát setkáním s ním.

Ježíš se ve světě rodí neustále – skrze mě.

Nehrajme si na schovávanou,

jako bychom nebyli Božími vyslanci v tomto světě.

V průběhu dne, který právě začíná, Ježíš stále přichází ke všem lidem naší doby, v mém městě i na celém světě.

Buď požehnán tento nový den,

který se stává Vánocemi pro zemi,

protože ho ve mně přichází prožít Ježíš. Madeleine Delbrelová

Z knihy *Člověk mezi vírou a ateismem*
vybrala -alko-



Přání lidem všem

První svíčka připomíná, nastal Vánoc čas,
Druhá svíčka, čekáme Tě, přijdi mezi nás,
Třetí svíčka to je radost z lidských objetí,
Čtvrtá svíčka, rozsvítí srdce všech dětí.

Užívejme ten mír a klid, splněná přání
Radost v dětských očích a teplo lidských dlaní.
Bohuslava Novotná

TADY JSOU VÁNOCE. TADY JE LÁSKA. TADY SE DÍVEJ...

Snad každý z nás to zažil. Podvečer. Vracíme se domů. Slunečný den se nakupil do modrých mraků plujících nízko nad krajinou. Celá zem září. Srdce je ve zlomku vteřiny naplněné pokojem a jasným vědomím, že tady a teď je všechno správně. Nic nechybí. Nic nepřebývá. Všechno jest. Ten okamžik, proti němuž je vteřina k uzoufání dlouhá, nás najednou spojuje s bytím. Pro tuhle chvíli lidé celého světa putovali a postili se a hledali a umírali. Jenže už není třeba putovat a postít se a hledat a umírat. Ten okamžik, kdy všechno dává smysl, je tu přece pořád s námi. Ten okamžik se jmenuje láska.

Vánoční příběh o narození Spasitele přece není nic jiného než příběh o lásce. Dny se prodlužují, světla přibývá. Nikdo by dnes ani jindy neměl zůstat sám. Bez domova, bez jídla, bez tepla a bez naděje. Naše víra nebude díky Vánocům ani větší nebo hlubší. Nesejde na tom, přijdeme-li na bohoslužby prvně po mnoha měsících, anebo máme-li místa v kostelích dávno vysezená. Nesejde na tom, jak pěkní a upravení budeme u vánočního stromku a v záři chrámových svíc. Nesejde na tom, jak pečlivě máme naklizeno a napečeno. Syn tesařův, Ježíš a Mesiáš, nám svým narozením klade otázku, jestli jsme šli v jeho stopách zbylých tři sta šedesát čtyři dní. O to jde, přijít ke dni Božího Vtělení připravený. I proto jsou vánoční svátky tak krásné u všech laskavých, dobrých, čistých lidí, bez ohledu na jejich spirituální ukotvení. Odezírajíce z jejich konání a štěstí bychom měli my, křesťané, slavit Boží narození.

Každou vteřinu se na světě narodí čtyři děti. Každou sekundu se odvíjí nový vánoční příběh. Vědí-li dva lidé kdekoli na planetě, co je to láska a co je to něha a co je to laskavost a co je to milosrdenství, mají kromě toho, že jsou šťastní, všechno, aby tehdy, až budou připraveni, dokázali odpovědět na Boží zavolání: Ano, Pane, věřím. Podívejte se do očí každému, kdo miluje. Pohleďte na každé dítě. Vezměte za ruce starého člověka, který se celý život staral o druhé. Obejměte každého, kdo trpí. Bez složitých teologických konstrukcí a kázání, u nichž se usíná, poznáte, co to jsou Vánoce. Tady je láska. Tady se dívej.

Podle textů Zdeňka A. Emingera -alko-

PISTOLNÍK BOŽÍ

Bohuslav Burian (1919-1959)

V letošním roce si připomínáme 30 let od konce komunistické totality a zároveň v říjnu uplynulo 100 let od narození B. Buriana, kněze a hrdiny, který za vůli vzdorovat režimu zaplatil životem. Výročí, která přímo vybízí k bližšímu prozkoumání této zajímavé osobnosti.



P. Burian se narodil 16. října 1919 v Brně jako syn řezníka a matky v domácnosti, měl čtyři sourozence, mimo jiné bratra, který se stal také knězem. V roce 1938 začal studovat na kněze u augustiniánů, nacistický režim však jeho studium i noviciát rázně přerušil: pro účast na protinacistických aktivitách byl v roce 1943 zatčen gestapem a prošel koncentračními tábory Dachau a Buchenwald, na samém konci války uprchl z pochodu smrti. Po válce se vrátil do Československa, k řádovému životu se ale navrátil a studia dokončil jako diecézní seminarista. V roce 1947 obdržel kněžské svěcení a působil jako kaplan ve Slavonicích, kde rychle proslul horlivostí a oddaností.

Poprvé se nad ním začala stahovat mračna v roce 1949, kdy se na něj zaměřila StB. U příležitosti svátku Božího těla 19. června 1949 se konaly mše a slavnosti po celé zemi. Burian chtěl vystoupit v Brně a povědět věřícím o chystané pouti do Slavonic, který se měla uskutečnit

o týden později. Cestou do Brna na motocyklu navštívil mnohé fary a předal jim Pastýřské listy od arcibiskupa Berana, kde arcibiskup vystupuje proti útlaku katolické církve novým režimem. Vznikl plán přečíst přímo na brněnském Zelném trhu celý obsah "závadného" listu nazvaného V hodině velké zkoušky. Biskup Karel Skoupý váhal, a tak to udělal Burian sám. Než jej zaskočení příslušníci StB stihli umlčet, podstatnou část se mu povedlo přečíst. Byl za to odměněn téměř půl rokem vazby. Ani po propuštění na amnestii, kdy působil jako kaplan v Moravské Nové Vsi s činnostmi, která se režimu nelíbila, však nepřestal. Navštěvoval bývalé spoluvězně, prostitutky i sociálně znevýhodněné mladé. Pomáhal těm, které se režim snažil zneviditelnit. Podporoval rodiny politických vězňů. Varovali ho, že bude znovu zatčen. Emigroval na poslední chvíli v roce 1950 do Rakouska, kde pak působil mezi československými uprchlíky. Chystal se odejít do Kanady a pak do své vysněné Afriky, ale vše odložil. Vyhověl přání rektora české koleje Nepomucenum v Římě a začal z Československa převádět bohoslovce a pronásledované kněze. A protože mu problémy jeho milované vlasti nebyly lhostejné, rozhodl se neskutečně riskovat a v následujících měsících se opakovaně vracel přes hranice a organizoval úkryty pro pronásledované kolegy kněze i ostatní potřebné a převáděl je přes česko-rakouskou hranici. Převedl za obrovského rizika nejméně 11 osob, při jedné z cest přes hranice přebrodil Moravu i s malým dítětem v náruči. Nemyslel na následky. Láska k bližnímu byla pro něj důležitější.

V prosinci 1951 jej v Rakousku zatkla hlídka Rudé armády a předala ho československým orgánům. V roce 1952 byl ve vykonstruovaném procesu na základě příznání vynucených mučením a drogami odsouzen v uměle vytvořené skupině za údajné vyzvědačství a velezradu na 20 let těžkého žaláře. Ani dalším spolupracovníkům a členům rodiny se nevyhnulo vězení nebo perzekuce: sestra byla odsouzena na šest let, rodiče strávili půl roku ve vyšetřovací vazbě, bratr byl bez soudu poslán na nucené práce.

Bohuslav Burian prošel nejtvrďšími komunistickými věznicemi a pracovními tábory při jáchymovských uranových dolech, odkud se neúspěšně pokoušel utéct. Byl velice vzpurný vězeň, který se odmítal nechat zlomit a vzdoroval převýchově i mučení, jeho spoluvězni mu říkali Pistolník: pro jeho statečnost, dobrodružné osudy a pro fakt, že u něj byl při zatýkání nalezen revolver. Ač byl opakovaným týráním silně zubožen, v lednu 1959 se mu konečně podařilo uprchnout z Leopoldova, nejtvrďší a nejprísněji střežené věznice v komunistickém Československu. Dopaden byl až po pěti dnech. Po dopadení byl převezen zpět do Leopoldova, kde byl poté za trest velmi brutálně týrán. Podle svědectví spoluvězňů utrpěl při těchto mučeních vážná vnitřní zranění, která se nikdy plně nezahojila a působila mu vážné potíže a silné bolesti až do smrti. Po krátkém návratu do Leopoldova byl převezen na Mírov, v jehož vězeňské ošetrovně podlehl dne 29. dubna 1959 kombinaci vnitřních zranění způsobených mučením, nedostatečné lékařské péče a zápalu plic. Bylo mu teprve 40 let. Příbuzní nikdy nedostali ani urnu a o dalším posmrtném osudu těla není nic známo. V roce 1968 bylo požádáno o rehabilitaci P. Buriana, ale bylo již pozdě, přijely ruské tanky. Nezrealizovala se ani žádost podzemní církve o zahájení beatifikačního procesu. Bohuslav Burian byl soudně rehabilitován až 8. ledna 1991.

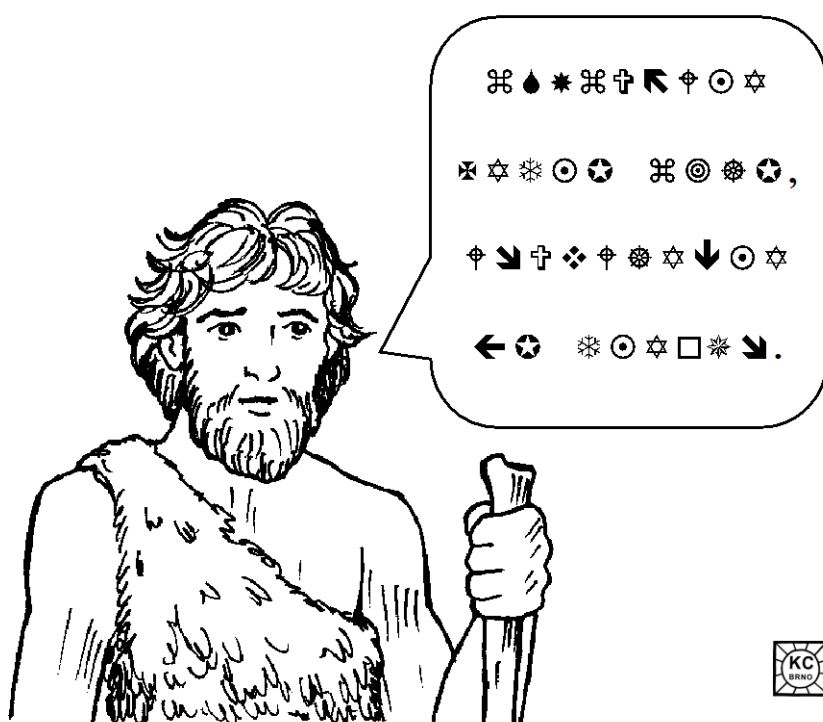
Podle knihy F. Koloucha Říkali mu Pistolník -alko-

PRO DĚTI

Kázání Jana Křtitele

Jan Křtitel byl synem Zachariáše a Alžběty. Když vyrostl, odešel do judské pouště, kde kázal a vyzýval k obrácení od špatných činů. Lidé k němu přicházeli a na znamení, že chtějí začít lepší život se nechávali pokřtít v řece Jordánu. Někteří si mysleli, že Jan sám je slibovaným Mesiášem. Ale Jan věděl, že jeho úkol je jiný: připravit izraelský národ na příchod opravdového Mesiáše – Ježíše.

Když dosadíš správně podle klíče písmena místo obrázků, dozvíš se, co Jan Křtitel hlásal. Jak můžeš a Janova slova odpovědět ty dnes?



HEHŠR

↖	☉	✠	☆	✱	↓	✱	↖	✱	✱	✱	✱	✱	☉	☉	✱	↘	□
A	Á	C	E	I	J	K	M	N	O	P	R	Ř	S	T	U	V	Z

BIBLE V MOBILU

Pokud zavítáte do kteréhokoli knihkupectví, jistě mezi nabídkou knih najdete Bibli. A pokud to knihkupectví bude ještě navíc tzv. křesťanské, bude nabídka nabízených Biblí téměř nepřeberná – od rozličných překladů, přes Bible pro děti a další skupiny lidí až po například komiksovou Bibli. Existuje ale způsob, jak mít Boží slovo stále u sebe, bez nutnosti tahat s sebou papírovou knihu. Tou možností je mobilní aplikace. I aplikací, které nabízí možnost mít Bibli v mobilu je několik. Mezi zatím nejlepší počiny, které lze doporučit, patří Bible ČLP (český liturgický překlad), která nabízí slova Písma tak, jak je známe z liturgie. Pro zájemce o biblická čtení, která se čtou každodenně při mši svaté, je připravena aplikace Misál nebo je možné využít stránek m.liturgie.cz/misal.

A když už jsme u těch mobilních „specialit“, které lze využít ať už pro krátké zastavení se ve shonu nebo třeba jen pro inspiraci, ráda bych zmínila ještě aplikace z dílny sester paulínek: „S Bohem na cestách“, „Růženec s Božím slovem“, „Paulínská adorace“ nebo „Tweeting with God“. Zvláště poslední zmiňovaná stojí za pozornost. Je mobilní podobou projektu, který založil nizozemský kněz Michel Remery. Ten se rozhodl formou krátkých odpovědí – tweetů (z anglického tweet = pípnutí) reagovat na zvědavé otázky ohledně víry. Jeho kniha Tweetuj s Bohem byla doplněna i o tuto aplikaci, která byla přeložena do češtiny (lze najít v nastavení aplikace). Má za cíl stručně a interaktivně představit víru lidem, kteří pochybují, případně hledají Boha. Zároveň může být užitečným nástrojem pro věřící, kteří se pohybují v nevěřícím kolektivu a čelí různým všetečným otázkám svého okolí. Lidé, kteří si stáhnou aplikaci, se tak mohou dozvědět stručné a jasné odpovědi na často nepříjemné otázky, na něž je obtížné reagovat a zároveň v aplikaci najdou i liturgické texty a modlitby.

-alko-

PUTOVÁNÍ PO SVATÉ ZEMI

Adventní dobu jsme se letos rozhodli zahájit spolu se skupinou studentů a školním kaplanem putováním po Izraeli. V sobotu brzy ráno jsme z Budapešti letěli do Eilatu. Naše cesta vedla do Negevské pouště, kde jsme strávili tři dny a dvě noci. Vyprahlá poušť nám umožnila zažít první

neděli adventní mši svatou za svítání i s adventním věncem, který jsme vyrobili ze čtyř čelovek, putování vyprahlou, ale krásnou krajinou, nocování pod hvězdami a noční déšť, skály, vadi a pořádné horko. V pondělí večer jsme dorazili do Jeruzaléma a rovnou si prošli ultraortodoxní židovskou čtvrt, kde stále přetrvává tradice kamenování nevhodně oděných turistů. Další tři noci jsme strávili v hostelu u Mustafy v samém centru původního Jeruzaléma, kousíček od Golgoty.

i úterní celodenní návštěvě Betléma jsme se podívali na všechna místa spjatá s narozením Ježíše Krista a slavili půlnoční mši i s koledami.

Ve středu jsme navštívili v Jeruzalémě chrám Božího hrobu a Golgotu, horu Sion s večeřadlem, místo Mariina nanebevzetí, místo Ježíšova vězení, bičování a soudu, Getsemanskou zahradu i Olivovou horu. Nezapomněli jsme ani na hlavní mešity a modlili se u Zdi nářku, poznali staré město a intenzivně smlouvali na tržnicích.

Stejnou křížovou cestu, jakou šel Ježíš, jsme si prošli a promodlili ve čtvrtek časně ráno od 3.30, tichými ulicemi Jeruzaléma jsme došli až ke Golgotě a Božímu hrobu. A protože hrob je prázdný, slavili jsme při mši velikonoční liturgii vzkříšení a zpívali Aleluja. Během několika dní jsme tak prožili celý liturgický rok.

Z Jeruzaléma vedla naše cesta k Rudému moři na zasloužený odpočinek a koupání. Po noci strávené na pláži jsem se probouzel v Izraeli, 100 metrů od egyptských hranic, přes moře jsme viděli Jordánsko a Saudskou Arábii. Po mikulášské mši na stejné pláži jsme svátek tohoto světce oslavili opět koupáním v moři, po kterém následovala už jen cesta na letiště. Po opravdu drsné a náročné kontrole na letišti jsme se vydali na cestu zpět do Budapešti a pak domů – plní nezapomenutelných turistických a především duchovních zážitků, které přejeme opravdu všem.



Filip Trunečka a Jan Košárek



ROK BOŽÍHO SLOVA

V roce 2019 slaví Katolická biblická federace 50 let od svého založení. V roce 2020 si také připomeneme šestnáctisté výročí od úmrtí sv. Jeronýma, velkého překladatele Bible, který dokázal přeložit Písmo do každodenního jazyka obyčejných lidí a učinil tak psané Boží slovo dosažitelným pro všechny. Jeho horlivost týkající se dostupnosti Písma vychází z přesvědčení, že „neznalost Písma je neznalostí Krista.“



Mnoho lidí v současném světě hladoví a žízní po životě, uzdravení a pokoji, které může dát jedině Bůh. Víme, že z lásky nám poslal svého Syna, který s lidmi mluvil a stále k nim mluví, žije mezi námi a chce každého člověka pozvat k přátelství se

sebou. I z tohoto důvodu církev už od prvních dnů slovem hlásala Krista a jeho poselství a vedla k jeho poznání. Nelze však popřít, že mnoha lidem není umožněn „snadný přístup“ k Pánu v Písmu svatému – ať už z nedostatku kvalitních překladů Bible či z mnohdy chybějícího uvedení a povzbuzování k četbě Písma.

Rok 2020 byl proto vyhlášen „Rokem Božího slova“, který se slaví od první neděle adventní (1. prosince 2019) do památky svatého Jeronýma (30. září 2020). Během tohoto roku se má Písmo svaté stát ještě výrazněji než dosud středem života církve.

BIBLE je základní knihou křesťanství, která není jen historickým popisem dávných událostí. Pro křesťany je Bible Boží slovo k lidem.

„Máte v rukou něco božského: knihu jako oheň, knihu, v níž Bůh promlouvá. Proto si pamatujte: Bible není vyrobená proto, aby se položila na polici, nýbrž aby byla držena v ruce, aby byla často čtena, každý den, o samotě nebo i ve společenství.“

(papež František)

Stejně jako v láskyplném lidském vztahu můžeme poznáváme milovanou osobu pouze za předpokladu, že nám otevře své srdce, tak se rovněž dozvídáme o nejněžnějších Božích myšlenkách jen díky tomu, že se nám věčný Bůh sděluje.

Bible dokázala proměnit životy milionů lidí. Příkladem mohou být i velikáni jako sv. František z Assisi nebo Matka Tereza, které hluboce oslovily nějaké biblické verše a staly se jim kompasem v jejich dalším životě. Existuje mnoho způsobů, jak Bibli číst a jak se skrze její četbu spojit v rozhovoru s Bohem – od jednoduché četby přes mnišskou praxi tzv. lectio divina nebo ignaciánskou meditaci, která více využívá lidskou představivost, či jiné způsoby. I papež František se podělil o svůj způsob, který se nám může stát krásným návodem, jak přistupovat k četbě Božího slova:

„Chci se vám svěřit, jak čtu svou starou Bibli. Často ji vezmu, přečtu kousek, pak ji odložím a nechávám Ježíše, aby se na mě díval. Nejsem to já, kdo se dívá na něho, on se dívá na mě: Bůh je skutečně tam, je přítomný. Tak se jím nechávám pozorovat a cítím – a není to sentimentální – vnímám v hloubce, co mi Pán říká. Někdy nemluví. A tedy necítím nic, jen prázdno, prázdno, prázdno... Avšak trpělivě tam zůstávám a takto ho očekávám, četbou a modlitbou.

Někdy dokonce při modlitbě usnu, ale to nevadí: Jsem jako syn v blízkosti svého otce, a to je to, na čem záleží. Chcete mi udělat radost? Čtěte Bibli.“

-alko-

BIBLE A MY

Takhle zněl název soutěže, které se 25. listopadu zúčastnili čtyři znalci Bible z naší farnosti. Původně jich mělo být pět, ale Vítek Komárek, který vyhrál školní kolo ve své kategorii onemocněl. V okresním kole nás reprezentovali Martin Komárek a Jáchym Košárek za I. kategorii, která měla kromě všeobecných biblických znalostí téma „Zázraky v Markově evangeliu“ a ve II. kategorii s tématem „Kniha Ester“ Marie Rundtová a Veronika Burgetová. Po prvním kole, které proběhlo formou testu, postoupili do veřejného finále mezi šest nejlepších Jáchym a Maruška. Verča s Martinem zůstali těsně pod čarou na sedmých místech. Ve finále dostávali soutěžící otázky, na které museli odpovídat přede všemi přítomnými a v časovém limitu – tím pádem ve stresu. Po náročných a často i zášutých otázkách skončila Maruška na 3. místě a Jáchym na 2. místě jako náhradník do celostátního kola. Je krásné, že v naší farnosti máme takovéto znalce Bible.

-alko-



CO BUDE:

24.12.2019	16.30 Nezamyslice	21.00 Dobromilice	
25.12.2019	8.00 Tištin	9.30 Nezamyslice	11.00 Dobromilice
26.12.2019	8.00 Koválovce	9.30 Nezamyslice	11.00 Dobromilice
28.12.2019	17.00 Koválovce		
29.12.2019	8.00 Tištin	9.30 Nezamyslice	11.00 Dobromilice adorační den
30.12.2019	10.00 Nezamyslice křest Špiškoví		
31.12.2019	16.30 Dobromilice adorace, v 17.00 mše svatá 18.00 silvestrovský program na faře	23.30 Nezamyslice adorace	
1.1.2020	8.00 Koválovce	9.30 Nezamyslice	11.00 Dobromilice
3.1.2020	Návštěva nemocných	17.30 Dobromilice adora NSO + zpověď 18.00 mše svatá	
4.1.2020	9.00 Dobromilice Tříkrálová sbírka	17.00 Tištin Mše svatá	
5.1.2020	8.00 Koválovce	9.30 Nezamyslice	11.00 Dobromilice 16.00 Benefiční koncert
11.1.2020	9.00 Nezamyslice tříkrálová sbírka		

Pouze orientační- může dojít z různých důvodů ke změnám, potom má přednost to, co je v aktuálním pořadu bohoslužeb